

L'AMOR DE DÉU ENS PORTA A LA SALVACIÓ

Estimats germans, estem ja a la Setmana Santa-Pasqua, un temps importantíssim per la nostra vida, cada l'any l'Església ens ajuda a viure'l, tot celebrant els moments crucials de la Passió Mort i Resurrecció del Senyor.

Hem fet un llarg recorregut de quaranta dies per preparar-nos, per experimentar al Senyor Ressuscitat, i això que diem i sabem, esperem que aquest any sigui molt significatiu per nosaltres, que puguem copsar això en la Pau, l'Alegria, el Perdó, l'Evangelització, l'Estimació, la Paraula de Déu, l'Eucaristia, la Pregària, i altres dons de salvació amb els que el senyor també es manifesta gloriós, transfigurat i ens ajuda també a fer un tast d'aquesta glòria.

Hem celebrat Sant Josep recentment, aquest sant, tant important i a la vegada tant senzill i humil es una figura que celebrem al temps de Quaresma, i que ens ajuda tant a viure habitualment el nostre camí cristià i quaresmal. Ell al temps que va viure, va estar atent a la Voluntat de Déu, dient que sí a Déu Pare, en fer els Seus Plans, que moltes vegades eren difícils d'entendre, compromesos, arriscats, perillosos, però que Josep va saber afrontar i dur a terme amb l'ajut de Déu tot col·laborant als camins de la salvació. Els temps que ens toquen viure políticament i social també són també podríem dir "desèrtics"; la tensió política a Catalunya i a la resta d'Espanya, que així com la crisi econòmica, es fan llargues i feixugues per gairebé tothom. També la violència habitual que es respira al nostre ambient i en general; crims, violència de gènere, baralles, crispació i a nivell de terrorisme i de conflictes bèl·lics internacionals. També nosaltres en el camí de la vida i de la quaresma, recorrem aquests deserts, a més de malalties, incerteses, pecats, pors, crisis personals, familiars. Aquí l'exemple de Sant Josep ens anima i empeny, Déu no ens deixa, ens il·lumina i dona la força per veure i superar les creus i patiments, tot fent la Seva Voluntat .

Aquest any seguim escoltant i llegint , dits i aspectes sobre la vida i la obra del servent de Déu, P. Bartomeu Xiberta, conegut popularment com a P. Xiberta, inclús té dedicada una sala de la nostra parròquia. Com sabeu vam recordar els cinquanta anys de la seva mort, el 26 de juliol de 2017 i per aquest motiu volem a l'actual curs conèixer-lo i estimar-lo més. En aquest temps de Quaresma el P.Xiberta ens recorda especialment l'austeritat i el sagrament del Perdó. El primer aspecte, ho transmeten persones, laics, religiosos, religioses, que el van conèixer i que ens comuniquen coses com que , li agradava viatjar a tercera en el tren i "perquè no hi havia quarta" ens diu ell. Que en els dies de calor ell portava l'hàbit gruixut, amb la calor que es passava. Amb les germanes li agradava quan menjava amb elles fer-ho amb els coberts de fusta. O que no feia vacances sinó que emprava aquest temps a donar exercicis espirituals a les monges carmelites, entre d'altres fets semblants. En quant a la penitència o sagrament del perdó té una importància cabdal la seva tesi doctoral "Clavis Ecclesiae", que finalment, es veuria acollida de manera oficial en la constitució "Lumen Gentium" del concili Vaticà II. Així "la doctrina de l'Església catòlica es fa seva la que el sagrament de la penitència és alhora justificació davant Déu, mitjançant el perdó del pecat i la reconciliació amb l'Església. I aquest és el fons de la tesi del P. Xiberta".

Desitjo que aquests camins que ens ensenya el Senyor, també per mitjà de Sant Josep o del Servent de Déu P. Bartomeu Xiberta, a la Quaresma o als nostres "deserts" els puguem viure i ens portin a experimentar a Jesucrist Ressuscitat a la nostra vida.

¡FELIÇ SETMANA SANTA-PASQUA!

Fra José López Villalba O.Carm.

Rector de la Parròquia Santa Joaquina de Vedruna.

Benvolguts amics i parents..., això de parents sòna a llunyania però de fet no ho som tant quan la sang de Crist ens agermana i l'amor de la Mare ens acompanya.

Desitjo que continueu bé i que l'edat i la salut us respectin. Pel que fa a mi vaig tirant i oferint al bon Déu el poc que em puguí quedar.

Quan jo era petit els metges deien als meus pares que no passaria dels set o vuit anys..., pel maig en farà setanta ú.

En altre ordre de coses us faig arribar material carmelità per ser repartit entre la família i amistats. Així m'ho han demanat i així ho faig.

També us adjunto un triptic que anuncia la trobada anual carmelitana que enguany se celebra

a Terrassa on es parlarà de la figura del nostre bonvolgut i recordat P. Xiberta. Penso que estaria bé que algun nebot o renebot hi pugués assistir. No fa masses dies que, a taula, comentaba amb els germans de comunitat que ens hem distanciat massa de la família Xiberta, jo el primer.

A la cosina Pepita l'hi he enviat una estampeta de cada cosa. Tal vegada entre fills, nets i cosins es podria repartir aquest material, o bé demanant permís al Rector de la Parròquia es podria posar en el lloc on hi posen els Fulls Diocesans de cada setmana o altre propaganda. Vosaltres mateixos.

Sens res més de nou i oferint-vos la meva pregària confiada, resta ben vostre en Jesús i Maria del Mont Carmel;

BARTOMEU M^o XIBERTA, HOME DE DÉU, CARMELITA I SACERDOT

Amics lectors del Full Informatiu parroquial de Santa Joaquina de Vedruna. Uns més, altres tal vegada menys, però a ben segur que en algun moment uns i altres heu sentit comentar sobre el P. Xiberta; aquest home de Déu sacerdot carmelita va néixer a Santa Coloma de Farnés (Girona) el 4 d'abril de 1897 i se l'imposà el nom de Baldiri. Els seus pares, en Joaquim Xiberta i la Clara Roqueta van tenir deu fills, el novè fou el futur carmelita i savi a desdir.

De ben petit va sentir la crida de Déu que l'invitava a seguir-lo, tan és així que pel setembre del 1907 Baldiri sortia de casa seva i s'encaminava cap a Olot on hi havia el seminari menor dels frares carmelites acompanyat del seu pare i del rector de Santa Coloma. Al cap de dos anys de romandre en el seminari menor olotí passa al convent carmelità d'Onda (Castelló) on comença els estudis de filosofia i és en aquest mateix convent on fa la seva professió prenent el nom d'un beat carmelita: Bertomeu Fanti. A l'estiu de 1915 és traslladat a Caudete (Albacete) per a descobrir i aprendre la teologia que serà la seva passió dominant durant la resta de la seva vida. A finals de l'any 1919 arriba a Roma, Ciutat

Eterna, i al cap de poc temps és ordenat sacerdot a la basílica de Sant Joan del Laterà. Ja ordenat prevere es dedica "per activa i passiva" a l'aprofundiment de la Sagrada Teologia amb nota més que favorable, al seu moment presentà la seva tesis davant d'un tribunal de noms il·lustres com De la Taille, L. Fonch, J.M. Bover, P. Vacari i F. Ehrle. Aquesta tesis, més tard es publicà amb el títol de: **Clavis Ecclesiae (Reconciliació amb l'Eglésia o Teologia de la penitència en el s. XX)**, amb ella el P. Bertomeu obtingué el grau de Mestre en Teologia. I a la Teologia es dedicà amb cos i ànima pràcticament la resta de la seva vida.

El P. Xiberta, per sospites infundades fou exiliat d'Itàlia per Mussolini i marxà a Oss (Holanda) on va conèixer personalment al Beat P. Titus Brandsma, més tard i acabada la Guerra Civil d'Espanya retornà a la seva estimada Catalunya després de deu anys d'absència, anà al convent d'Olot i ajudava com un més a desescombrar les runes i adecantar el convent i l'església del Carme totalment malmesos pels afectes de la mateixa guerra.. Després marxar a Terrassa fins que al cap de molt poc temps es traslladà de nou a Roma (1947) ja

que fou elegit conseller general i ocupà de nou la seva càtedra de Teologia en el col·legi Internacional de Sant Albert dels Carmelites. Altres obres del P. Xiberta sempre a nivell teològic: **Introducció a la Sagrada Teologia i del Verb fet carn.** Realment per Xiberta la Cristologia era la seva passió.

A part de tot això diguem d'ell que estimava molt l'Orde del Carme i estimava encara més, amb santa bogeria, la dolça Mare del Carmel, tenia un desori gran per Ella. Quan es trobava sol o en petits moments d'esbargiment donava l'impressió que parlava sol, i no, anava repetint en el seu cor i en els seus llavis: *Mare t'estimo!*

Qui estima la Mare estima el Fill, per tant, Jesús i Maria eren la seva obsessió. El que signe aquestes lletres en certa ocasió vaig rebre una missiva de ell i entre altres coses em deia: "Ves al davant del Sagrari i demana a Jesús allò que més et convingui i si gires la vista a la teva esquerra veuràs la imatge de Maria, la Mare, demana-li i confia en Ella. Estigues segur que amb Jesús i Maria ho podràs tot..." Una obra amb caràcter ben marià fou: De visionis S. Simonis Stok (de la visió de Sant Simó Stok en l'entrega del

sant escapulari). Tanmateix un detall important a nivell marià-carmelita el comentari a **La fiesta de la Virgen del Carme** sobre el text litúrgic de la pròpia Solemnitat.

Estimava les monges i durant els estius, en temps de vacances, anava a visitar els monestirs per donar-los-hi Exercicis Espirituals o xerrades.

A part de tot això, cal saber que el nostre P. Xiberta fou nomenat consultor per l'Episcopat Espanyol durant el Concili Vaticà II°, malauradament no el va poder acabar ja que per l'abril del 1964, en retornà d'una sessió Conciliar, el sobtà una trombosis cerebral que el va anul·lar totalment. Fou traslladat a Terrassa, a l'Hospital de Sant Llàtzer, a fi de restar més a prop dels seus. Finalment, després de tres anys de molt penosa malaltia va lliurar la seva ànima a l'Altíssim acompanyat de Jesús i de Maria.

Ell era un home humil i ben humil va morir essent enterrat en un senzill nítxo, 9316, del cementiri municipal de Terrassa. Allí, de moment, espera la resurrecció dels morts.

Al seu degut temps s'obrí la causa per la seva beatificació i posterior canonització. Aquesta, després de l'estudi diocesà, ja és a Roma tot esperant l'estudi per la "Causa dels Sants" i algun que altre miracle.

Jo no en parlo massa, però ja que se m'ha donat l'oportunitat d'escriure aquest comentari, estic content de poder dir que ell era part de la meua família, i que un servidor vaig ésser el primer testimoni en testificà en el procés de canonització.

Que ell pregui per nosaltres.

Fr. Carles Mª Lloig (Ord. Carm.)

LA PASIÓN DEL SIERVO DE DIOS O.CARM. (1964-1967)

El día 8 de abril de 1964 el P. Xiberta (1897-1967) sufre una grave trombosis al volver de la Biblioteca Vaticana al convento de San Alberto de Roma, donde residía y daba clases.

Trasladado a la provincia de Cataluña, es ingresado en la clínica Nuestra Señora del Remedio de Terrassa, dirigida por las Carmelitas Misioneras, fundadas por el Beato Francisco Palau i Quer, O.C.D. (1811-1872).

Empieza así la kénosis, de humillación y santificación misteriosa, que Dios permite en su siervo bueno y fiel.

El P. Xiberta había manifestado, a una monja del Carmelo de Vilafranca, su deseo de configurarse con el P. Tito Brandsma, actualmente beato, en su radical anonadamiento.

El proceso, en el P. Tito (1881-1942), fue de orden, eminentemente martirial, y en un tiempo más bien breve. Arrestado por la Gestapo el 19 de febrero de 1942 en el convento de Nimega dio la vida en julio del mismo año.

En el P. Xiberta el proceso fue más largo y no martirial, pero igualmente de configuración a la Pasión de nuestro Señor Jesucristo.

Ambos carmelitas se conocieron cuando el P. Xiberta vivió en Holanda, entre 1937 y 1939.

Signo inequívoco de la aceptación de Dios, de lo deseado por el P. Xiberta, es el hecho de que el paso, a la vida eterna, en

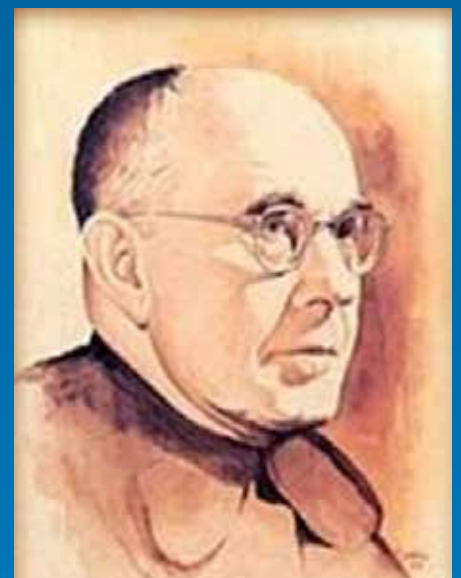
un espacio de 25 años, entre el fraile holandés y el catalán, se diera para ambos, el día 26 de julio, de 1942 y de 1967.

El P. Xiberta está esperando la Resurrección en el cementerio de Terrassa.

Santo y sabio carmelita, dejó como legado y aportación a la Iglesia, por su tesis doctoral *Clavis Ecclesiae*, la doctrina referente a la reconciliación con la Iglesia, en el sacramento de la Reconciliación, que se encuentra en el n° 10 de la constitución dogmática de la Iglesia, *Lumen Gentium*.

El 9 de marzo de 1998 empezó su proceso de canonización en el Arzobispado de Barcelona, el cual concluyó, en su fase diocesana, el 26 de septiembre del 2003.

Fr. Jordi M. Gil i Costa (Ord. Carm.)

HORARIS DE LES CELEBRACIONS DE SETMANA SANTA Y PASQUA

Disabte 24, Vigilia de Rams, Benedicció de Rams a les 19.00 h des de el pati del col·legi de les Germanes Concepcionistes a la Parròquia en processó, continuació de la celebració un cop arribada la processó al temple, 20.00 aprox. (Possibilitat de canviar l'itinerari de la processó per pluges).

Diumenge 25, celebrarem al temple la benedicció de Rams senzilla a la Missa de 11.00 h des de l'entrada del temple a l'interior de l'Església. A les 12 h, solemne Benedicció de Rams i processó des de la plaça Mañé i Flaquer a la nostra parròquia seguint l'eucaristia sobre les 12.30 h.

El anunci de Pasqua de les comunitats neocatequemenals serà el **dilluns 26** a les 21.00 h al temple.

El dijous, divendres i dissabte sant a les 8.30 del matí, celebrarem els Laudes a la cripta de la Parròquia.

El dijous Sant celebrarem el Sant Sopar del Senyor, dia de l'Eucaristia i el dia del Amor Fratern i de la Institució del Sacerdoci a les 20.00 h al temple. Després de fer la reserva quedarà a ala cripta per poder pregar davant del Senyor, "per acompanyar-lo després de ser empresonat".

El divendres Sant a les 12.00 farem el Via Crucis, per l'exterior, vorejant la parròquia.

També el **divendres Sant** a les 17.00 h farem la celebració de la mort del Senyor al temple de la Parròquia.

El **dissabte Sant** a les 22.00 h farem la Vigília Pasqual acabant aproximadament a les 4.00 h del Diumenge 1 de abril.

Diumenge 1 de abril celebrarem a les Misses de 11.00 i 12.00 h el dia de Pasqua, la Festa més important del cristià.

¡FELIÇ SETMANA SANTA PASQUA A TOTS!

Donacions per la Parròquia:

"La Caixa" 2100- 3262 -14- 2100259428

www.santajoaquinabcn.com